

Братам поза межі Загул Дмитро Юрійович

Флейтою плаче серце до вас,
Сопілкою схлипує:
Покинуті. Пасерби долі.
Любі. Рідні. Безвольні.

Зараз не вперше, а в сотий раз
Я одкриваю для вас
Десятилітні болі мої
На рідній чужині...
А з ними разом — тисячолітні
Страждання мої — болі людини
В хащах і пущах землі.

До вас, безпорадні, до вас,
З віковичних тенет
Кличе ввесь час
Вільний поет:

Люди! Брати з тавром на чолі,
Робітники — раби землі,
Повстати час,
Порвіть же враз
Ганебні пута.

Ловлю ваш запит очима:
Що за причина?
Звідки цей біль,
Цей журний мотив
У світі?

Друзі! Брати! Звідкіля —
Відповідаю — не я.
З ваших хат, з ваших піль,
З фабрик, і з шахт, і з городів...
То плаче ваша земля,
То вашого рабства мотив.

Хай крапле крапля по краплі
Плач мій на плащ
Вулиць і площ,
Наче осінній дощ,
У ваші серця.

